

KAROL WOJTYŁA – JAN PAWEŁ II

ur. 18 maja 1920 r. w Wadowicach,
zm. 2 kwietnia 2005 r. w Watykanie

Pisarz, który został papieżem. Twórczość Karola Wojtyły

– Jana Pawła II

autor Krzysztof Dybciak

Monografia pisarstwa studenta polonistyki, akademickiego duszpasterza, biskupa, kardynała Karola Wojtyły oraz papieża Jana Pawła II analizuje i komentuje niezwykle zjawisko nie tylko literackie. Bohater omawianej książki jest jednym z kilku Polaków, którzy wpłynęli na dzieje powszechne, a chyba jedynym, który dokonał tego działalnością werbalną, czyli swoim pisarstwem i oratorstwem – a więc w inny sposób niż Jan III Sobieski czy Józef Piłsudski, którzy wywarli wpływ międzynarodowy działaniami militarnymi; inaczej też niż Mikołaj Kopernik, którego rdzeniem twórczości były obliczenia matematyczne i obserwacja zjawisk astronomicznych. W literaturze polskiej było kilkuset świetnych pisarzy, kilku estetycznie wybitniejszych od Karola Wojtyły, ale tylko on stał się postacią pierwszoplanową sceny światowej wedle zgodnej opinii historyków, dlatego warto było się zastanowić nad przyczynami tego sukcesu i nad kwestią, czy wykorzystał w swojej twórczości papieskiej tradycję polską.

Papież Jan Paweł II był wnikliwym analitykiem współczesności (druga połowa XX i początek XXI wieku) oraz ważnym współautorem przemian

w późnej (postnowoczesnej) fazie tej epoki. Sukces osiągnął dzięki intelektualnemu wyjściu poza horyzont teoretyczny i aksjologiczny modernizmu – program swojego pisarstwa i działalności duszpasterskiej w skali globalnej skonstruował, czerpiąc mądrość zawartą w dorobku wcześniejszych okresów historii: w naukach Jezusa z Nazaretu uformowanych w I w., filozofii chrześcijańskiej (szczególnie Tomasza z Akwinu i Jana od Krzyża), a także barokowej i romantycznej religijności katolicyzmu polskiego zawartej w dziełach naszej literatury.

Krzysztof Dybciak

Profesor zwyczajny, historyk i teoretyk literatury, badacz kultury, eseista, autor wierszy. Członek SPP i Towarzystwa Naukowego KUL, zawodowo był związany z: IBL PAN (doktorat), KUL (habilitacja i uniwersytecka profesura) oraz UKSW, tytuł profesora uzyskany w UJ. Aktywny obywatelsko, był m.in. członkiem Rady Sztuki przy MKiS, Rady Programowej PAI, Rady Patronackiej Klubów Myśli Patriotycznej, Zespołu Sterującego ds. Literatury

i Czytelnictwa MKiDN. Od 2016 r. członek Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP. Był lub jest w redakcjach i kolegiach redakcyjnych czasopism: „Teksty”, „Ethos”, „Arka”, „Arcana”, „Konteksty Kultury”, „Topos”.

Opublikował od 1971 r. ponad 500 tekstów w czasopismach i tomach zbiorowych, zredagował kilkanaście naukowych książek i antologii. Autor książek, m.in.: *Gry i katastrofy* (Warszawa-Kraków 1980), *Personalistyczna krytyka literacka. Teoria i opis nurtu z lat trzydziestych* (Wrocław 1981), *Karol Wojtyła a literatura* (Tarnów 1991), *Trudne spotkanie. Literatura polska XX wieku wobec religii* (Kraków 2005), *Wokół czy w centrum literatury? Studia o krytyce i eseju* (Warszawa 2016).

Laureat nagród: Fundacji Kościelskich (1981), Fundacji POLCUL (1987), stypendium Instytutu Nauk o Człowieku w Wiedniu (1994), Rektora UKSW (2003), Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana” im. Włodzimierza Pietrzaka (2013), Ministerstwa KiDN – srebrny medal Gloria Artis (2018).